

res Valgkamp og lammede denne. Blot nogle Aar endnu under den gamle Tilstand, og Social-Demokraterne vilde have hersket enevældigt i Borgerrepræsentation og Magistrat.

Men den ny Valglov har vendt Bladet!

Efter at Forholdstals-Valgmaaden er indført, vil enhver Stemme faa Vægt og Indflydelse. Valget gælder for 4 Aar. Enhver Stemme vejer 4 Gange saa meget som før; men enhver Vælger, mandlig eller kvindelig, som sover eller ligegyldigt holder sig tilbage, skader ogsaa det Parti, han eller hun burde have stemt for — firedobbel.

For de borgerlige Grupper i København er Risikoen ved Valgene bestandig den samme: Faren for et hensynsløst, selvsk Socialistvælde. Kommunesocialismen vil lægge sin klamme Haand paa Byens Udvikling, standse den private Foretagsomhed og svække Erhvervslivets naturlige Initiativ. Den socialistiske Kommune vil kun forfølge eet Formaal: Social-Demokraternes Enevælde. Den vil øge den sociale Uro udover berettigede Grænser og gøre København til en Forsøgsmark, for vovede socialistiske Eksperimenter, som Københavns Borgere ikke alene skal betale for, men ogsaa vil komme til at bøde for.

Mod dette Enevælde, mod dette Tyranni rejser vi os. Og nu er det ikke længere Spil om et tilfældigt Flertal. Nu har vi Sikkerhed for at kunne bremse den socialistiske Udvikling eftertrykkeligt. Hvis de borgerlige Vælgere, mandlige og kvindelige, vil, kan de tilbageerobre deres Myndighed i Hovedstaden. Der tiltrænges kun eet: Enighed og Sammenhold. Højre og Venstre i Hovedstaden har, til Trods for Uenighed i politisk Henseende om store og dybe Spørgsmaal, erkendt Faren ved at splittes og gaar til Valg enige — saavel indbyrdes, som med de borgerlige Elementer — paa det kommunale Omraade, hvor Interesserne er ganske ensartede.

Højres Arbejder- og Vælgerforening.

Københavns Venstreforening.

Den antisocialistiske Gruppe i Borgerrepræsentationen.

Det antisocialistiske Forretningsudvalg.

Socialdemokraterne.

Kommunale Vælgere, Mænd og Kvinder.

Skønt Forholdstalsvalgmaaden gør det muligt og betinger, at hvert Parti nu gaar til Valg med egen, selvstændig Liste, har Højre og Regeringspartiet (Venstreoverløberne) dog rottet sig sammen for i Fællesskab at tilrive sig Magten i Kommunalbestyrelsen. Tidligere kaldte de sig »Borgerlistefolk« med Alberti som Hovedfører og Enhedsmærke. De ynde at kalde sig »upolitiske«, skønt ingen er mere genomsyret af politisk Magtsyge, end netop de. Skønt ellers uenige om mange Spørgsmaal, har de dog ogsaa vigtige Sammenknytningspunkter: nemlig Had til Socialdemokratiet, Kærlighed til Københavns Befæstning til Lands og Vands samt en levende Bestræbelse for at værne Kapitalistklassens Interesser.

Ikke et eneste frisindet Forslag knytter sig til deres Virksomhed i Borgerrepræsentationen.

Sejrer Antisocialisterne til Valget i Marts, vil det vække vild Glæde indenfor Overklasserne, blandt Fabrikant- og Kapitalstringe, hos Fæstningsbyggere og de gamle Provisorister, og blandt alle Byens Snobber. Monopolindehaverne vil juble, og Sporvejsaktierne vil gaa mægtigt op. Men der vil komme trange Tider for Smaafolk og jævne Borgere, som for de kommende 4 Aar vil være lukket ude fra Indflydelse paa Byens Styrelse.

Valgerhærens Kærne.

Arbejdernes og Middelstandens Mænd og Kvinder udgør den faste Kærne blandt de 124,000 kommunale Vælgere.

Arbejderne har i mange Aar kæmpet en haard Kamp mod Kapitalmagten. Kun ved enige og stærke Organisationer har det været muligt for dem at hævde en nogenlunde taalelig Stilling.

Middelstanden omfatter Tusinde af smaa Handlende, Næringsdrivende og Industridrivende. Den trykkes stadig stærkere af Stormagasiner og industrielle Ringdannelser, der ved Hjælp af mægtige Driftskapitaler knuser de smaa Bedrifter og tvinger disses Indehavere over i Lønarbejdernes Rækker.

Mange Middelstandsmænd har hidtil ved politiske og kommunale Valg modarbejdet sine egne Interesser ved at stemme paa Kapitalismens Repræsentanter, hvad enten disse er optraadt som Højremænd eller har maskeret sig under Navn af Borgerlistemænd eller Antisocialister.

Den for Tiden herskende frygtelige Arbejdsløshed, der i Vinter tungt knugende hemsøger vor By og skaber Nød i Tusinder Hjem, er en Frugt af Antisocialisternes Politik. Mere end noget andet maa saadanne Tilstande aabne Øjnene for Nødvendigheden af at alle Arbejdere og Middelstandsfolk slutter sig ubrødelig sammen for at værne deres økonomiske Eksistens og deres Hjem mod den hærgende Ødelæggelse.

De Reformkrav, Arbejderne srille, falde nøjagtig sammen med de Reform, Middelstanden trænger til.

Eksempelvis skal vi anføre:

En forbedret Folkeskole, en human Alderdomsforsørgelse, en betrygget Sygepleje, en rigelig Fattigforsørgelse, en omhyggelig Børneforsorg, en retfærdig Skatteordning med stigende Skala o. s. v. Ingen er i Stand til at nævne et eneste socialt Reformkrav, hvor ikke Arbejder- og Middelstandens Interesser paa det nøjeste falder sammen.

Arbejder- og Middelstands Mænd og Kvinder, husk dette paa Valgdagen den 12te Marts!

Stem paa Socialdemokratiets Liste!

Socialdemokratiets Valgkomité.

Det radikale Venstre.

Vælgere!

Den nye Valgmaade har overflødiggjort Valgalliancer. Saaledes er den mangeaarige Samvirken ved Borgerrepræsentantvalgene mellem os og Socialdemokratiet ophørt, og vi opfordrer frisindede Mænd og Kvinder til at samle sig om en selvstændig radikal Venstreliste, den eneste Venstreliste ved dette Valg.

De Mænd og Kvinder, der vælges paa vor Liste, vil virke i Fortsættelse af det sidste Tiaars Arbejde under nøje Hensyn til Nuets og Fremtidens Krav.